

Nr 450.

Av herr **Lövgren**, om visst tillägg till 45 § fattigvårdslagen.

I kungl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871 § 26 stadgades: »För dem av krigsmanskapet eller av de vid kronans varv eller verkstäder anställde arbetare eller hantverkare, vilka endast till följd av tjänsten mantalsskrivas å tjänstgöringsorten, gäller ej denna mantalsskrivning till bestämmande av deras hemortsrätt.» Enligt denna bestämmelse vanns ej hemortsrätt inom det fattigvårdssamhälle, där vederbörande regementen eller flottstationer voro förlagda, för stamanställda. Enligt nu gällande lag av 14 juni 1918 vinnes däremot hemortsrätt sedan ett fattigvårdsfritt mantalsskrivningsår gått till ända för varje stamanställd, även om den anställd icke kunnat användas på trupp utan endast till handräckning. Det har därför inträffat, att en person efter ett års anställning vid ett regemente blivit utskriven såsom icke lämplig till krigstjänst.

I den nuvarande situationen, då trängseln på arbetsmarknaden är så stor, innebär lagstiftningen utan tvivel en nackdel för de f. d. stamanställda, därför att de på grund av sina hemortsrättsförhållanden bindas vid garnisonsorten, som i de flesta fall icke överflödar av arbetstillfällen. En återgång till den gamla ordningen skulle säkerligen medföra, att f. d. stamanställda lättare skulle erhålla möjligheter till utkomst i civilt arbete än vad som är fallet för närvarande, då de måste trängas inom de begränsade områden, som de flesta militärförlägningsorterna utgöra.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av lag om fattigvården av den 14 juni 1918, att till § 45 i densamma fogas ett mom. 2 av följande lydelse: För dem av krigsmanskapet eller av de vid kronans varv eller verkstäder anställda arbetare eller hantverkare, vilka endast till följd av tjänsten mantalsskrivas å tjänstgöringsorten, gäller ej denna mantalsskrivning till bestämmande av deras hemortsrätt.

Stockholm den 23 januari 1934.

O. W. Lövgren.